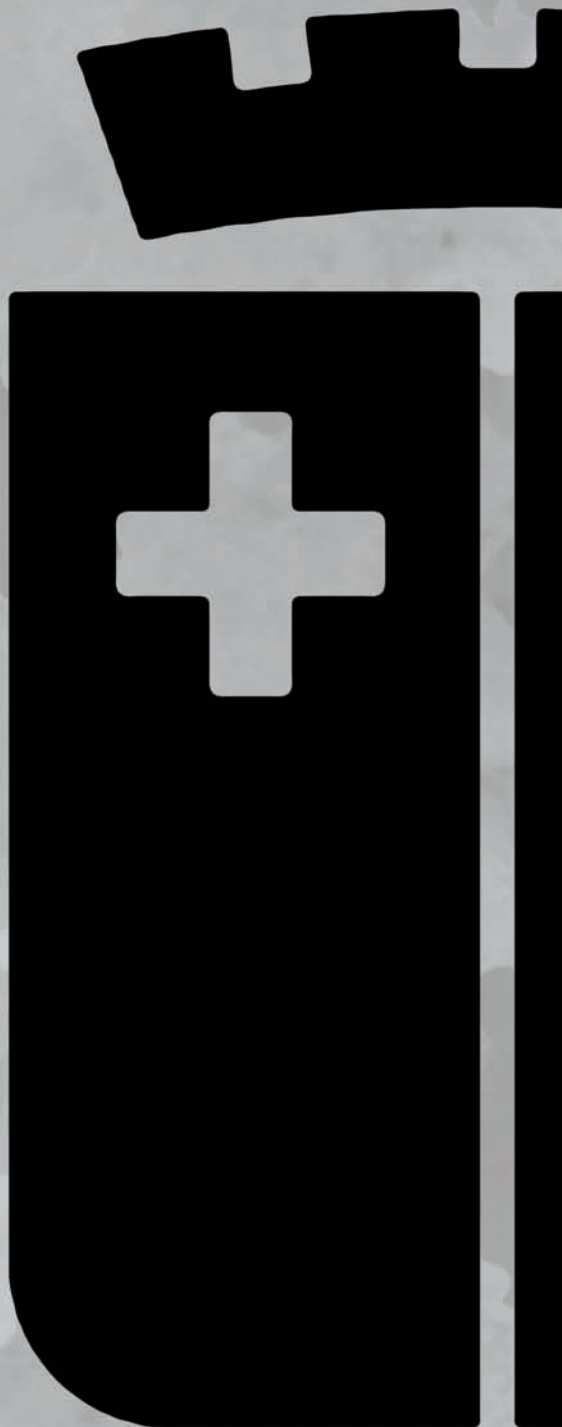

la veu

de Benicarló
de Benicarló

**LA FISCALIA
INVESTIGA
L'AJUNTAMENT
PER LA
LLICÈNCIA
A UN
TANATORI**

Una sentència pot paraitzar les obres de la N340

LA FISCALIA INVESTIGA L'AJUNTAMENT PER LA LLICÈNCIA A UN TANATORI-CREMATORI

text REDACCIÓ

La Fiscalia Provincial ha obert diligències contra l'ajuntament de Benicarló per la tramitació de l'expedient d'un tanatori-crematori. El consistori va rebre el passat 13 de maig el decret pel qual se sol·liciten els expedients sobre la llicència provisional per a ús provisional d'aqueixa activitat en una parcel·la annexa al cementiri municipal. A més, s'ha demandat també l'expedient de reclassificació i requalificació de la citada parcel·la.

Els fets els ha desvetllat el grup municipal socialista. La seua portaveu, Xaro Miralles, va denunciar "les irregularitats de l'expedient" que han provocat la intervenció de la Fiscalia. La edil va puntualitzar que a l'expedient "apareixen persones del Partit Popular de tota la vida". Al seu entendre, les irregularitats detectades vénen derivades del procés administratiu desenvolupat pel consistori, en el qual "s'han donat llicències i permisos en contra dels informes tècnics i jurídics de l'ajuntament".

Va ser l'edil José Sánchez l'encarregat de desgranar el procés que ha seguit l'expedient dins del consistori. Així, va recordar que "amb data 20 d'agost de 2012 s'atorga llicència d'ús provisional per al tanatori crematori sol·licitada per l'empresa Nou Tanatori". Sánchez va puntualitzar que "no es va atendre l'informe urbanístic que advertia que abans s'havia de tenir l'informe favorable de Conselleria en matèria

de policia sanitària mortuòria". L'informe va ser informat desfavorablement pels tècnics municipals. Aquesta actuació provoca que es presentaren recursos judicials contra el consistori, que són estimats. És per això, va indicar Sánchez, que "l'empresa canvia la seua estratègia i el 19 de febrer de 2013 sol·licita la modificació del Pla General d'Ordenació Urbana amb l'objectiu de reclassificar i requalificar la parcel·la, sol·licitant que siga el sòl urbà i el seu ús com dotacional de caràcter privat". Malgrat això, la tècnica de gestió de l'àrea d'urbanisme adverteix de tota la documentació necessària per a aqueix tràmit, a més de la necessitat d'un acord de Ple, que també havia reclamat Conselleria. Aquests papers "s'havien de tenir abans de l'exposició pública de la modificació del PGOU". Sánchez va lamentar que, arribats a aquest punt i amb tots els embolics i advertiments que acumulava el projecte "el 13 de març i sense atendre a cap informe, s'ordena per part del consistori la publicació en el DOCV, que es fa efectiva el 25 de març".

Des dels serveis jurídics "s'informa que la publicació en el DOCV hauria d'anul·lar-se i el regidor d'Urbanisme, Pedro López, no té més remei que iniciar un nou tràmit d'informació pública i completar l'expedient". Per fi el 29 d'abril "ajuntament declara nul·la la llicència provisional" que, va explicar Sánchez, "s'atorga a activitats de caràcter provisional, o que puguen ser desmuntades". Aquesta circumstància "no la compleix un tanatori-crematori", va concloure Sánchez.

ve de la pàgina anterior

SI, HI HA ERRORS...

Per la seua banda el regidor d'Urbanisme, Pedro López, va admetre l'existència d'errors "administratius en el procés" però va advertir que "açò s'està fent veure d'una forma molt més fosca del que realment és". De fet, va dir, "si es paralitza el procés és perquè s'admeten les alegacions presentades durant l'exposició al públic, un tràmit que demostra transparència en la gestió". López va detallar que l'empresa va presentar el projecte davant el consistori "i es va iniciar el procés. Se'ls va advertir que els faltava documentació i es demana que ho resolguen. Com van contestar que la remetrien en breu, vam seguir amb la tramitació. La documentació va tardar mesos a arribar". En la segona exposició al públic "va ser Conselleria qui va perdre els papers, atès que s'estaven canviant d'edifici". L'edil d'Urbanisme va anunciar que si l'empresa segueix interessada, es tornarà a iniciar la tramitació. De moment una segona empresa, Tanatoris i Serveis S.L. ha demanat la requalificació de la resta de la finca objecte del procés d'investigació per a la construcció d'altre tanatori crematori. En plena crisi econòmica, sembla que el negoci de la mort segueix donant per a menjar als vius.

I MÉS PROCEDIMENTS MAL FETS...

I altra sentència que ens afecta perquè pot paralitzar les obres de la N340. El tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana ha anul·lat el projecte de la variant "a l'haver estat aprovat sense haver sotmès prèviament a informació pública la relació de béns i drets afectats per l'expropiació, ocupació temporal i imposició de servituds". Segons la sentència del TSJCV, l'empresa citrícola Riu Cenia S.A. va presentar un recurs contra la resolució de la Secretaria d'Estat d'Infraestructures de 30 de setembre de 2008 per qual es va aprovar el projecte de construcció "Carretera N-340 Tram: Variant Benicarlo-Vinarós".

Aquestes obres suposaven per a l'empresa l'ocupació dels seus terrenys i l'extracció dels mateixos de material per a la construcció de la via. La recurrent adduïa, entre altres motius, que el projecte de construcció de la carretera va ser aprovat "sense haver estat sotmès prèviament a informació pública la relació de béns i drets afectats per l'expropiació". Segons el recurs, la resolució impugnada "no justifica la concurrència de circumstàncies d'excepció que autoritzen a emprar el procediment d'expropiació forçosa urgent".

La Sala del TSJCV explica que en els Estudis d'Impacte Ambiental i Informatiu de 2003 "no es va analitzar la construcció d'un enllaç nord amb Vinarós". D'aquesta manera "el traçat de la variant previst dels estudis d'impacte ambiental i informatiu no afectava a terrenys de propietat de la actora". A l'agost de 2007 el BOE contenia l'anunci relatiu al "document per a la informació pública del nou enllaç Nord de Vinarós N-340. Variant Benicarló-Vinarós", com "no contenia relació de propietaris, béns i drets afectats per l'expropiació, ocupació temporal o imposició de servituds". I de la mateixa manera "les fitxes de les parcel·les 1, 195 i 197, propietat de Riu Cenia ja elaborades abans de la resolució expropiadora no van ser exposades al públic". En conseqüència, diu la Sala "el projecte de construcció de la carretera N-340 Tram; variant Benicarlo-Vinarós, aprovat per resolució de la Direcció general de Carreteres de 28 de novembre de 2007, quan implicava la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'urgent ocupació dels béns, és nul de ple dret". En principi la sentència no paralitzarà les obres, ja que es troba recorreguda i sembla més una estirada d'orelles al ministeri que una sentència en ferm.

ROBATORIS DE TAPS SOLIDARIS

text i foto NATÀLIA SANZ

L'associació Maternitat i Criança de Benicarló ha denunciat robatoris en els punts de recollida de taps destinats a fins benèfiques. Pel que sembla, un grup de persones recorre els establiments en els quals hi ha punts de recollida d'aquests elements per a reciclar i s'identifica com membres de l'entitat. Posteriorment, revenen els taps per a lucrarse econòmicament. "Sabem que són dos homes, un amb bigoti i més major i un altre un poc més jove però desconeixem la seua identitat i si són de la zona", va explicar Nuria Bretó, una de les coordinadores del projecte, qui considera incompreensible que s'estiguen robant els taps tenint en compte que per cada tona tan sols s'aconsegueixen 300 euros. L'entitat ha advertit als set establiments on hi ha punts de recollida perquè "no lliuren els taps a ningú sense abans confirmar que es tracta d'alguna persona enviada per Maternitat i Criança".

El col·lectiu sospita que aquest tipus de robatoris també es puguen estar donant en altres poblacions de la província i denuncien que han patit dos robatoris de taps en tan sols un

DOS BANDERES BLAVES, DOS

text i foto NATÀLIA SANZ

Les platges del Morrongo i la Caracola de Benicarló han tornat a aconseguir la bandera blava, el distintiu de qualitat que atorga la Fundació d'Educació Ambiental (FEE). Gràcies a aquestes distincions, la ciutat tindrà un any més dues platges amb bandera blava. Pel que fa als altres certificats de qualitat (ISO 9001, ISO 14001 i EMAS), encara estan pendents de les corresponents auditories. El que sí que s'ha confirmat és que la platja del Morrongo, a més, ha superat l'avaluació del comitè tècnic del Sicted, un sistema integral de qualitat turística que s'aplica tant a establiments privats com a serveis. En les pròximes setmanes, el comitè nacional del Sicted, un organisme que depèn de Turespaña, farà oficials les distincions.

Un altre dels serveis que li dona un valor afegit a les platges

mes. La recollida de taps permet col·laborar amb totes aquelles famílies de la comarca que necessiten tractaments mèdics per als seus fills i "que estan fora de les seues possibilitats econòmiques". Fa ja més d'un any que Maternitat i Criança treballa en la recollida de taps de plàstic, amb gran èxit de convocatòria. De moment s'han arreplegat més de 90 sacs de taps que suposen uns 2.250 kg durant els quinze mesos que duu en marxa aquest projecte. "No arrepleguem per a cap família en concret, vam col·laborar amb totes les famílies que ens ho demanen, pel que no creiem que aquestes persones utilitzen els taps per a recaptar diners per a cap tractament", va denunciar Bretó. i Criança de Benicarló conta amb set punts de recollida de taps. Setmanalment es procedeix a la recollida dels plàstics en els punts habilitats per al seu posterior emmagatzematge en les instal·lacions de la Brigada Municipal de Benicarló fins al seu lliurament. És llavors quan un camió arreplega les saques per a dur-les a la planta de reciclatge de plàstic de Sogorb.

de Benicarló són les pantalles que ofereixen informació en temps real de la qualitat de l'aigua de bany de les quatre platges de la ciutat (la Mar Chica, el Morrongo, la Caracola i el Gurugú) i que enguany tornaran a estar en funcionament. Les pantalles s'instal·len en les platges del Morrongo i la Caracola i publiquen informació constantment actualitzada gràcies a l'aplicació del sistema cridat Cowama (Coastal Water Management), un sistema de gestió integral de la qualitat de les aigües del mar que té com objectiu minimitzar, prevenir i informar en temps real dels possibles problemes associats a la contaminació de l'aigua. Pel que fa als serveis, aquest estiu la platja del Morrongo tornarà a comptar amb un punt d'informació turístic des del 12 de juliol a l'11 de setembre. Durant els últims anys, les platges de Benicarló han experimentat importants millores i s'han adaptat a les normatives ambientals i d'accessibilitat, amb la instal·lació de rentapeus ecològics, illes ecològiques, dutxes adaptades o passarel·les. A més, s'han ampliat els serveis de la platja del Gurugú i s'ha unificat la imatge dels quiosquets.

PREMI ALS COMERÇOS ACCESSIBLES DE BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

Els comerços de Benicarló van passar l'examen d'accessibilitat al que el col·lectiu de persones amb mobilitat reduïda els va sotmetre. I no van aprovar tots. Però va ser més que de denúncia, una jornada de premis. El grup va visitar alguns dels comerços que estan adaptats i va col·locar un distintiu amb el lema «Aquest establiment té valor afegit» que reconeix l'esforç dels comerciants que han adaptat els seus establiments. La delegació, en coordinació amb la Unió de Comerços, va visitar les botigues Triat Esport, Cuquis i Oremar. A pesar que són molts més els establiments de Benicarló que compleixen la normativa d'accessibilitat, es van triar aquests com representatius del col·lectiu de comerciants sensibilitzats amb la seua problemàtica. Tampoc es van visitar els locals que encara no estan adaptats perquè la jornada no estava prevista com una activitat de denúncia, sinó més aviat de reconeixement en positiu i d'agraïment als locals que estan adaptats. Aquest passeig de sensibilització pels comerços s'emmarca en les activitats del mes dedicat a les persones amb discapacitat que organitza la Regidoria de Benestar Social, on participen activament la Residència Sant Francesc, la Residència El Collet, el Centre Ocupacional IVADIS i les entitats Afanias, Amay i Cocemfe. L'objectiu de la programació és informar sobre les dificultats d'accessibilitat urbana amb que es troben en el dia a dia i donar un missatge de conscienciació.

Per la seua banda i aprofitant la celebració del mes de les persones amb discapacitat, el grup municipal de Compromís a Benicarló ha reclamat l'adaptació del centre de salut perquè les persones amb mobilitat reduïda no tinguen problemes d'accessibilitat. Els nacionalistes van denunciar l'estat de les voreres d'entrada al recinte. “Ens trobem amb el fet que a l'eixida de l'ambulatori es pot accedir al pas de vianants per mitjà d'una rampa, però després d'haver creuat, l'altra vorera no està adaptada per a persones amb mobilitat reduïda. Aquest fet provoca que s'haja d'accedir als vehicles per la zona de trànsit i no per la vorera, amb el perill que açò comporta”, va assenyalar la secretària local de Compromís, Marta Escudero. Des de Compromís es va recordar que aquest centre de salut integral va ser inaugurat al desembre de 2011 pel que “es tracta d'una obra recent. És inacceptable que el pas de vianants s'haja fet d'aquesta manera i que a dia d'avui no s'haja solucionat el problema encara”, va lamentar Escudero. La secretària del col·lectiu va detallar que s'ha realitzat la petició a l'edil de policia i al de serveis esperant que l'Ajuntament s'implique en aquest assumpte, “ja que molta gent es veu afectada, no només els discapacitats. El fet que la vorera sense rampa es trobe en l'entrada d'un centre de salut fa que el problema s'agreuge molt. Molts dels usuaris de l'ambulatori són persones majors, amb problemes de mobilitat o xiquets menuts amb cotxets. Creuar el carrer amb les condicions actuals suposa un perill que l'ajuntament ha de solucionar amb celeritat”, va concloure la secretària local.

SORPRESES EN EL NOSTRE PATRIMONI

text REDACCIÓ

Els treballs de recuperació del patrimoni que es desenvolupen a Benicarló, estan oferint interessants sorpreses. La decoració barroca original de la parròquia de Sant Bertomeu ocuparà de nou les parets de temple després dels treballs que ha iniciat aquesta mateixa setmana la Fundació de La Llum de les Imatges. La decoració actual s'adapta al projecte realitzat pel pintor José María Gombau en 1845, més al gust de l'època. Però les cates realitzades en l'interior del temple revelen l'existència de marbres i jaspiats més acords amb l'època de construcció de l'església, que s'inicia en 1724 i finalitza en 1743. Els contundents daurats decoratius emmarquen aquestes imitacions d'estuc, molt del gust de l'època. Així, el que en principi es preveia com una recuperació de la decoració blanca de les parets, s'ha transformat en una explosió de Barroc en els murs, que retornaran al temple la magnificència que va tenir en origen.

D'altra banda, les bastides ja emboliquen completament la cúpula central que remata el creuer. En ella la intervenció se centrarà en la reparació de les teules i goteres, atés els problemes d'humitats que hi ha en l'interior del temple. Per a accedir a la teulada, ha estat necessari habilitar l'accés des d'una de les portades laterals, aprofitant que també serà restaurada. En aquest cas, es netejaran i consolidaran els carreus i dovelles desplaçats per moviments històrics. La mateixa actuació es realitzarà en la monumental façana-retaule que constitueix l'entrada principal al temple i que també ha estat coberta amb bastides. En la portada de la Capella de la Comunió es preveu la recuperació del fals encoixinat del que s'aprecien clares restes, que permeten observar el seu estat inicial. Aquesta decoració històrica va ser el resultat d'un dibuix de nafres imitant cantereria en parets i rajola en cornises que afecta únicament al capdavant de la capella, recuperant la geometria de la façana i integrant-la amb la portada. Així mateix, es procedirà a l'eliminació de la baixant vertical que cercena la portada, desviant-la per l'interior de la façana per a recuperar posteriorment l'abocament directe a la vorera. A més es realitzarà un projecte d'il·luminació monumental que substituïska a l'existent.

Apareixen 6 esquelets més a la capella del Convent

Les excavacions arqueològiques que s'estan realitzant a la capella del Convent han descobert sis esquelets més a banda del que es va trobar la setmana passada. Les restes corresponen a 6 persones, tres de les quals formarien part de la mateixa família. Les obres de restauració de la capella del Convent de Sant Francesc continuen donant sorpreses. La setmana passada es va descobrir un esquelet corresponent a un home jove probablement mort durant alguna de les epidèmies que van arrasar la ciutat i ahir mateix es van

descobrir sis esquelets més a la nau central i les capelles laterals.

Dels sis cossos descoberts, tres correspondrien a una mateixa família (un pare i dos fills, possiblement) que van ser soterrats a finals del segle XVIII. Els altres tres cossos corresponen a persones adultes (un d'ells una dona gran) que serien més antics. Possiblement daten del segle XVII, donat que els cossos s'han trobat a una profunditat major (pràcticament mig metre baix terra). Els arquitectes responsables del projecte, Francisco Taberner i Ignacio Taberner, juntament amb el director de l'excavació, l'arqueòleg José Ferrandis, estan acabant de concretar les possibles solucions que es donaran a aquests descobriments però ja han avançat que els 7 cossos es documentaran i s'estudiaran in situ i posteriorment es cobriran. La intenció del director de l'excavació és que se senyalitzen d'alguna manera les ubicacions de les restes, excepte en el cas de les que tenen làpida, que seran perfectament identificables perquè es cobriran amb vidre. Les descobertes dels últims dies han endarrerit sensiblement les obres de restauració de la capella. Ara, finalitzades ja les excavacions, l'objectiu és continuar amb els treballs i adequar la capella perquè pugui ser visitada. En aquesta primera fase de la restauració, s'instal·larà una solera ventilada a tot el sòl de la capella que evitarà les humitats que afecten l'edifici i al mateix temps permetrà passar totes les connexions i instal·lacions. La pavimentació i climatització de l'edifici correspondrien a la segona fase del projecte de restauració, que ara mateix es troba en fase de redacció. La intenció de l'Ajuntament, segons ha confirmat l'alcalde, és pressupostar aquesta segona fase per poder finalitzar les obres l'any que ve. La restauració de la capella del Convent de Benicarló servirà per recuperar un dels seus edificis més emblemàtics i donarà un valor afegit al ric patrimoni cultural que té la ciutat.

PENDENTS DE LA DEPURADORA

text NATÀLIA SANZ

Benicarló confia que les obres de la depuradora es repreguen en breu. L'edil d'Urbanisme i Medi ambient, Pedro López, es va referir a la trobada que recentment va mantenir l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo, amb el vicepresident del consell, José Císcar. "Li va dir que la depuradora de Benicarló segueix sent una prioritat per a ells, que confien a poder reprendre les obres com més prompte", va dir López. L'edil es va referir que "recentment s'han reprès les obres de la d'Alcalà, pel que vam confiar que ens toque prompte el torn", López creu que "no començaran noves obres, sinó que acabaran les que tenen pendents. És veritat que a la d'Alcalà li faltava poc, per això crec que l'han prioritzat" sobre el reinici de les obres de Benicarló. L'edil confia en la paraula donada per Císcar a l'alcalde de Benicarló i espera que els treballs es repreguen com més prompte, atès que fa quasi un any que les obres estan paralitzades per la falta de pagament a la concessionària. L'empresa va decidir abandonar els treballs a finals del 2011 després dels intents fallits per cobrar els terminis aparaulats amb el consell. Més d'un any després, continuen paralitzats. Cal recordar que la futura depuradora de Benicarló estarà situada en la partida Vilaperdiu i que els tràmits administratius segueixen el seu curs malgrat la paralització de les obres. Així, el passat mes de març es va aprovar la modificació del traçat d'uns col·lectors, amb l'objectiu d'evitar les excessives expropiacions que suposava el traçat anterior.

La decisió de l'Ajuntament va ser consensuada amb la Generalitat, amb qui es va acordar rebaixar a 13 les expropiacions pel recorregut de les canonades de l'EDAR. El pressupost previst per la Entitat de Sanejament d'Aigües (Epsar) per a la construcció de la nova depuradora ascendeix

a un total de 32.091.932 euros i el termini d'execució del projecte és de 18 mesos. La nova Estació Depuradora d'Aigües Residuals (EDAR) de Benicarló tindrà capacitat per a tractar un cabal mig de 18.500 m³/dia, es disposaran dues línies de tractament de 9.250 m³/dia i una reserva de sòl per a l'execució en un futur d'una tercera línia de tractament de 9.250 m³/dia addicionals. La instal·lació està proveïda de pretractament, tractament biològic mitjançant un sistema de fangs actius en la modalitat de aireació perllongada amb una estructura del reactor secundari del tipus orbal i tractament terciari per a 5.000 m³/dia mitjançant bateria de filtres de tela i desinfecció per llum ultraviolada, i tractament i deshidratació de fangs. Una vegada depurada, l'aigua procedent del tractament secundari, serà abocada al mar a través de l'emissari submarí actual i, l'aigua procedent del terciari,

SENSE APARCAMENT I SENSE OBRES AL CARRER CORREUS

text NATÀLIA SANZ

Benicarló ha d'acomiar-se d'un aparcament públic i de la urbanització d'un carrer per culpa de la crisi econòmica. En ambdós casos el consistori tenia consignada la quantitat necessària en el seu pressupost per a realitzar els treballs d'acondicionament. Però el canvi de titularitat en el primer cas i l'elevat cost econòmic, unit a la falta d'ajudes oficials, han donat al trast amb les intencions del consistori. Fa dos anys l'ajuntament va iniciar converses amb Bankia, el llavors titular d'un solar en l'avinguda Marquès de Benicarló. L'objectiu era obtenir la cessió del sòl per a condicionar-lo com aparcament públic, donada l'escassetat de places en la ciutat. Es dona la circumstància que el solar està situat al costat del port pesquer i la platja urbana del Morrongo, pel que la necessitat de places d'aparcament és major.

Pedro López, regidor d'Urbanisme, va recordar que "després de moltes negociacions s'havia redactat un acord, que estava a l'espera de la signatura". Els problemes de Bankia han fet que ara la titularitat l'ostente el Banc dolent

"que s'ha fet arrere i no vol signar". L'edil va lamentar que "després de totes les negociacions i el treball que s'ha fet, ens hem quedat sense l'aparcament", tan necessari en aqueixa zona de la ciutat. Així les coses i a l'espera que es pugui de nou arribar a un acord per a la signatura, el consistori ha optat per "destinar els diners per a altres assumptes urgents". D'altra banda l'edil d'Urbanisme també va anunciar que les obres de reparació del carrer Jacinto Benavente també haurien d'esperar. "És un carrer amb molt vessament i les últimes pluges han fet molt més dany del que ja havia", va detallar. La situació del vial, un dels de major trànsit del municipi, ha fet que el consistori s'haja vist obligat a redactar un projecte de condicionament "que està quasi acabat. I així per damunt, ascendeix a un milió i mig d'euros". La situació econòmica de les arques municipals no permet afrontar el projecte sols, malgrat que com va reconèixer López "aqueixes obres les teníem en el nostre programa electoral. Però ara no hi ha ni plans d'ajuda ni res i conforme està la situació, no podem escometre-la". L'edil va anunciar que les obres haurien d'esperar de moment, alhora que va demanar paciència als usuaris d'aqueixa via.

Dos alumnes del Conservatori fan el salt a dos grans orquestres

text REDACCIÓ

Manuel Monserrat i Isabel González, exalumnes de flauta del Conservatori «Mestre Feliu» han superat les proves d'accés a la Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC) i a la Joven Orquesta Nacional de España (JONDE), respectivament.

El Conservatori Professional de Música «Mestre Feliu» de Benicarló està d'enhorabona, i és que dos dels seus antics alumnes han aconseguit una plaça en dos orquestres de renom. En el cas de Manuel Monserrat, ha aconseguit entrar a formar part de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC), mentre que Isabel González ha aconseguit una plaça a la Joven Orquesta Nacional de España (JONDE).

Els dos exalumnes de l'especialitat de flauta tindran l'oportunitat de disfrutar de tots els avantatges que aquestes agrupacions donen als seus membres, com ara encontres, gires de concerts, classes individuals i col·lectives amb diferents professors de nivell nacional i internacional, conèixer i interpretar repertori orquestral, treballar amb directors de gran prestigi, etc. De fet, aquestes orquestres tenen com a principal objectiu introduir els joves estudiants en el món de la música simfònica. Per aquest motiu, cada any ofereixen places per a cobrir totes les especialitats instrumentals que formen part d'aquestes formacions. Per a superar les proves, cal interpretar solos de repertori orquestral i obres específiques de cada instrument.

Manuel Monserrat Comes va néixer el 17 de maig de 1995 a Benicarló. Als 8 anys va començar els seus estudis amb la flauta travessera amb Juanjo Villarroya. Va avançar ràpidament amb aquests estudis i l'any 2008 va entrar a formar part de l'Associació Musical Ciutat de Benicarló. Va cursar el Grau Professional amb Olga Lluch i els va finalitzar amb èxit cinc anys després i va obtenir el Premi Extraordinari de Final de Curs. Durant aquests anys de formació, ha assistit a cursos intensius del mestre Rafel Casasempere, entre d'altres. En l'actualitat cursa segon curs de Batxillerat i prepara les proves d'accés al Grau Superior amb Olga Lluch i Juanjo Villarroya.

Isabel Gonzalez Rovira, nascuda a Peníscola, va iniciar els seus estudis musicals als 8 anys en l'Escola de Música «Ciutat de Peníscola». Es va iniciar a la flauta travessera de la mà de Beatriz Cambrils, Mª José Doménech i Raquel Bayarri. Posteriorment, va ingressar al Conservatori «Mestre Feliu» de Benicarló, on va cursar els estudis de Grau Professional amb Olga Lluch i on va rebre el premi final

de Grau Professional en l'especialitat de flauta travessera. Va obtenir el 3r premi en el 7è Concurs de joves intèrprets de la localitat de Castellnovo l'any 2010. En l'actualitat, forma part de la Banda «Virgen de la Ermitana» de Peníscola, de l'Orquestra de Cambra «Santa María» de Peníscola i de la Jove Orquestra Simfònica de Castelló. També forma part del duo «Sorolls de Plata» amb el pianista José María Rico y del trio «Tre Crome Trio», agrupació formada per flauta, cello i piano. Actualment cursa tercer de Grau en Música en l'especialitat de flauta travessera en el Conservatori Superior de Música «Óscar Esplá» d'Alacant (CSMA).

SORTIDA A TARRAGONA I SANTES CREUS

text i foto IES JOAN COROMINES

El departament de Geografia i història i el departament de Religió de l'IES Joan Coromines van organitzar, el passat 22 de maig, una sortida per a l'alumnat de 1r d'ESO. Acompanyats pel professor Antonio Castellar i les professores Júlia Febrer i Marta Bueno, van gaudir de diverses activitats que els van permetre viatjar enrere en el temps, i no de manera virtual.

Van sortir de Benicarló en direcció a la Imperial Tarraco i, amb les muralles com a decorat natural, van ser testimonis directes del procés d'aprenentatge dels antics legionaris romans i de com van evolucionar els seus vestits i les seues armes amb el pas del temps. Tot allò que havien estudiat en el llibre d'història prengué vida pròpia amb la recreació d'un campament militar i l'escenificació de les activitats a què s'hi solien dedicar els soldats.

Acabada la representació emprengueren un passeig per la part interior de la muralla, entre escultures i inscripcions llatines, que els menà fins a l'amfiteatre, amb la Mediterrània al fons. Allà van presenciar com els antics gladiadors lluitaven entre ells i fins i tot van poder decidir si absolien o condemnaven els que havien estat vençuts en la lluita, talment com si foren autèntics ciutadans romans.

Un nou trajecte en autocar els va traslladar fins a l'Edat Mitjana, al monestir de Santes Creus. Després d'una estona per dinar i descansar a l'albereda, va començar la visita guiada al cenobi. Els alumnes quedaren impressionats de conèixer la vida quotidiana dels monjos cistercencs i de visitar les estances més emblemàtiques del monestir: el claustre, la sala capitular, el refetor, el dormitori, les tombes de Pere el Gran i Jaume II... També va ser interessant descobrir detalls relacionats amb l'art del Cister i comprovar com les escultures i els motius decoratius presents en el claustre desvetllen episodis importants de la nostra història. Finalitzada aquesta visita, el viatge de tornada a Benicarló. Tornaven a ser al segle XXI.

EDITORIAL

886

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

El PP continua amb les actuacions urbanístiques desatrosses

Sortim del foc per a caure a les brases. Si no em van tenir prou amb el cas del milió i mig d'euros que hem de pagar per la ineptitud dels nostres governants populars, en el cas Odemira (que encara no ha vist responsable), ara tornem a estar embolicats en un altre escàndol on la Fiscalia li ha obert diligències a l'ajuntament de Benicarló per unes presumptes irregularitats en la tramitació de l'expedient d'obertura d'un tanatori-crematori.

De molt greu podria classificar-se la qüestió si tenim en compte, tal com diuen els socialistes, que s'han donat llicències i permisos amb informes contraris dels serveis tècnics i jurídics del propi ajuntament. I això, encara podria fer més mala pinta amb l'afirmació de la portaveu socialista Miralles quan diu que "apareixen persones del Partit Popular de tota la vida".

Un procés que comença sense tenir l'informe favorable de Conselleria, que així va ser requerit pels tècnics municipals, i al qual els populars van fer cas omís i que va acabar amb recursos judicials contra l'ajuntament. Però el més sorprenent és el fet que l'empresa, continuant amb voler aconseguir els permisos, demane la modificació del PGOU per a reclassificar la parcel·la i l'ajuntament, altra vegada amb els informes tècnics desfavorables, publica en el DOCV l'exposició pública de la modificació del PGOU". I si sorprenent va ser la publicació per part de l'ajuntament, podríem dir per nassos, si no no s'entén, no ho va ser menys la marxa enrera de la tramitació i la declaració de nul·litat de la llicència provisional.

Algú ha de donar moltes explicacions i molt clares. Algú ha d'assumir la responsabilitat del fet de ser investigats per la fiscalia. Però, sobretot, la ciutadania té dret a saber que es cou, i qui hi ha al darrera d'aquestes irregularitats.

Difícil d'entendre l'afirmació del regidor d'Urbanisme, volent-li traure ferro a l'assumpte amb "açò s'està fent veure d'una forma molt més fosca del que realment és", quan ha estat la Fiscalia la que ha actuat directament.

Senyor regidor d'Urbanisme quan la maquinària dels tribunals es fica en marxa és perquè ha detectat indicis d'irregularitats. La resta seria com voler pensar que la Fiscalia actua a la babalà. I vostè no pensarà això? O sí?

I per si amb això no en teníem prou, ara, damunt, reben un altre revés per la variant de l'N340 atés que la Sala del TSJCV ha declarat nul de ple dret el projecte de construcció de la dita variant en el tram Benicarló-Vinaròs.

Algú en dona més!

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola 1: per a la regidora de Cultura pel seu descontrol organitzatiu de dissabte passat. No pot ser que la mateixa tarde, quasi a la mateixa hora hi hagueren cinc actes, cinc, al mateix temps. Què volia, que ens partírem? Senyora meua, sap el que vol dir coordinació? Com vol que la gent assistisca als actes així? A no ser, que és el que ens temem, és que allò important és fer-ne... i quan més millor. Dona igual si es fan tots a la vegada.

Panissola 2: pels responsables d'urbanisme del nostre ajuntament. Menys mal que l'embolic el tenen a baix de casa seua, però ni per eixes diríem que se'n senten responsables del desgavell circulatori-obrer que han muntat. Entre forats, rases, màquines, obrers, planxes de ferro... allò és un autèntic caos, sobretot quan entren i surten de les escoles. Tot al mateix temps vinga i en els millors dies! Colla de...

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LA

Col·la
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

Els alumnes de Restauració de Mobles de l'UP van celebrar el final de l'any escolar

text NATÀLIA SANZ

Després d'un curs d'intens treball, els alumnes de Restauració de Mobles de l'UP van celebrar el final de l'any escolar amb un magnífic berenar.

Cadascun va aportar el millor de les seues receptes per a compartir-lo amb la resta de companys. Ara, esperen l'exposició que s'inaugurarà el pròxim 7 de juny AL MUCBE per a mostrar públicament el fruit del seu treball i esforç.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

3x4 info
La informació que es multiplica

www.3x4.info

LA FILOXERA
MAGAZINE

benicarló al día
diario digital de benicarló

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Espavil, que ve al carril!

Que la rivalitat entre el nostre poble i el dels veïns del nord és una realitat no és més que una obvietat que segurament continuarà per secula seculorum, i sense remei de solució. Però ara, amb açò de les noves tecnologies i la xarxa, segons sembla, ha arribat a extrems summament curiosos. Així, si fa un parell de setmanes La Veu va traure la notícia "no eres benicarlando si no...", on s'aconseguia tenir més de dos mil seguidors a Facebook, doncs no resulta que els del poble veí s'han picat i ara en volen ser més que nosaltres? Més benicarlandos? No! Més nombre! I és que no poden fer-ne més (nosaltres, segurament tampoc), i així, de seguida han fet córrer per la xarxa el missatge d'un tal Collado que els anima a superar-nos: "a vore si epavilem que els benicarlandos ja ens pasen davant, ells ja son mes de 2000 al grupo. Anims, inviteu y agregueu mes gent". Ho hem deixat tal qual, incloses les faltes, perquè vegeu que no ens ho inventem i també perquè aneu pensant en quina altra habilitat els hem de guanyar.

Maneres de fer

Els tafaners no podem estar més contents del cas que ens fan els polítics del poble. Allò que diem... va a missa, va. I mai millor dit, si fem cas de les paraules de la nostra regidora preferida, i cap de l'oposició, que ja ens ha dit piulat, en resposta al que vam traure la setmana passada sobre les cuixes a

text LA COLLA DE TAFANERS

l'església, que a partir d'ara quan anirà a missa ho farà com manen els cànons! I, si no us ho creieu, mireu la imatge i llegiu. En fi, que nosaltres contents que els polítics ens seguïsquen. Encara no hem aconseguit que Xelo Miralles escriga als tafaners... però, compte, tot arribarà! Perquè això és una manera de tornar la pilota i no com tantes altres vegades veiem per obra i gràcia de polítics i parapolítics. No perdre el sentit de l'humor i amb la contorsió tornar graciosament la jugada.

I si a 25 li'n lleves 20?

Parlant ara de la visita del presi a les polides instal·lacions d'aquesta important indústria del perfum, els tafaners, que també tenim l'orella parada quan fan discursos, tot i que la majoria de vegades no els escoltem, en aquest cas vam fer una excepció, i se'ns van alçar les antenes, com als marcians, quan li sentírem dir que gràcies a l'alcalde i als seus esforços Benicarló havia aconseguit crear un 20% d'ocupació. Ep, si a nosaltres se'ns van estirar les antenes al màxim

com als marcians, el nostre alcalde, endormiscat per la rutina del comparsa darrere del protagonista del dia, quasi el desperta un cinc de copes. Els ulls se li van obrir com a plats i el posar se li va tornar seriós per a l'ocasió. I és que segons els nostres números, i això que de números, ho hem dit moltes vegades, nosaltres no n'entenen massa però a una resta arribem, si el nostre poble té una mitjana d'un 25% d'atur, i Fabra diu que ara tenim un 20% de feina, $25-20=5$. O siga, un 5% d'atur. Números són números. I estadísticament, que és com manegen aquestes qüestions els polítics, un 5% és quasi la plena ocupació! No ens estranya que Marcelino es despertés de cop! I qui no! Quan un s'assabenta que a Benicarló li ha desaparegut l'atur de cop! I ell que no se'n sabia res!

Benicarlandos a la tele

Mira tu que això de sortir a programes de realitats de la tele és tota una moda. Bé, ja diríem que quasi una plaga. Pel que hem pogut saber, tenim ara un altre benicarlando al programa de la ruleta de la fortuna. A vore si després tots voldran la carxofa d'or i no en tindrem prou per a tots! En els temps que corren ja veus als

Xaro Miralles
@xaromiralles

Seguint

@elstafaners promet que el proper dia em posaré falda llarga i mantellina per anar a missa!!!! #avemariapusisima :))))))

ve de la p gina anterior

membres de la central fallera demanant que els tornen bunyols i carxofes per a fondre'n de nous...

Coordi...què?

Semblaria que a la nostra regidora de cultura això de la CULTURA, en gran, li va una mica gran (disculpeu la redundància però...). Bé, o li va una mica gran o ella ho entén com que ha de ser gran... i com més millor. I, allà que trona, en una mateixa tarda programa un fotimer d'actes. I si no, aneu llegint. Dissabte passat a la vesprada hi havia a l'auditori, festival del Madison; al Magatzem de la Mar, Cant a les comarques; a la Caixa Rural, cloenda de la setmana de la ciència, amb conferència; al pavelló, cloenda de les escoles esportives escolars... Segurament no li'n cabien més a l'agenda. Ella que devia estar més que fregant-se les mans, que ho fa molt bé, pensant que "quantes coses que faig i que bé que m'ixen"! Ara, la gent el que es preguntava era una altra cosa: aquesta senyora deu conèixer, o deu saber, que hi ha una paraula que és diu "COORDINACIÓ"? A vore, és que no hi ha més caps de setmana, ni existeixen els diumenges? No hi ha ningú capaç de coordinar totes estes activitats perquè no es solapen i els ciutadans puguem gaudir tranquil·lament de la vida cultural del municipi? Doncs sembla ser que no. El resultat, evident: cinquanta persones a cada acte... i tirant per dalt. Patètic! Si ja ho sabem de sempre, que no hi ha ningú capaç de corregir aquesta tendència nostra a contraprogramar-nos nosaltres mateixos?

Coordinació!

I si la coordinació cultural no és per tirar coets, que n'hem de dir de la urbanística? Fins i tot els tapaners, tots a una, ens vam preguntar si

tants carrers alçats durant aquests dies responia al fet que teníem unes eleccions properes. Però per més que hem mirat i remirat el calendari no les hem vist per enlloc. Ei, que ni les hi ha... ni se les espera. Que ara no toquen. De tota manera, un de més espaviladet va intentar lligar caps i va vore que com els asfaltats de carrers, quasi sempre, van aparellats d'eleccions, a vore si serà que Marcelino vol dimitir! Però en fi, com que per a prediccions ja tenim les dels economistes, que les fan amb tant d'encert, és millor que ens fixem en la realitat. I vorem que igual que els seus companys de Cultura, la gent d'Urbanisme quan diuen que allà van... és que allà van. I no vulgueu saber l'embolic i desgavell circulatori que munten. Uns altres que també la paraula coordinació, i ací també PLANIFICACIÓ, sembla que la tenen desterrada del vocabulari. I si no, què n'heu de dir de la imatge que us presentem, a la cruïlla de davant Mercadona, amb uns carrers

que els han alçat i realçat ja no sabem quantes vegades? Quin desastre! Allí ni vianants, ni cotxes... ni punyetes! I damunt al costat d'una escola! Que no tenien més dies per fer tota aquesta destrossa? Que no saben mirar el calendari escolar, que diu que la setmana que ve, per les vesprades no hi ha escola? Que no hi ha ningú, en eixe departament urbanístic, que pense una mica i obligue les empreses a fer les coses amb un mínim de seny, per no dir també de seguretat, tenint en compte el col·legi que hi ha allí al costat? Que no...? Doncs, no!

Tòquio m'és igual

Si la setmana passada eren dos refutats pares de família els que a primera línia feien malabars amb un kendama, tan de moda ara que no trobes un xiquet sense ell, a una concentració contra la Llei Wert, avui us portem la confirmació del que contàvem. En una altra concentració, ara eren els xiquets, en primera línia els que intentaven ficar la boleta. El pobre locutor allí desganyitant-se i... Mira, la veritat, millor això que es posen pesats fins que els haja de deixar els jocs del mòbil perquè em deixen sentir tranquil el manifest, no? No diu el president de nosequè que hem de fer-ho tot com els xinesos? Doncs això.

ELS LABERINTS DE LA MEMÒRIA

Llibres

text

JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

MANUEL VICENT.**El azar de la mujer rubia.
Madrid. Ed. Alfaguara. 2013.**

De la darrera vegada que Adolfo Suárez va aparèixer en públic en queda testimoni gràcies a una fotografia que li va fer el seu fill, en ella apareix el primer president d'últim període democràtic d'esquena a la càmera acompanyat per rei Juan Carlos que li passa un braç per l'espatlla, caminen cap a un bosc que s'hi veu al fons de la imatge, era el 17 de juliol de 2008, el rei havia visitat l'expresident per imposar-li el *Collar de la Insigne Orden del Toisón de Oro*, aquest ja feia algun temps que patia el mal d'Alzheimer. Aquesta imatge va inspirar Manuel Vicent l'escriptura d'aquesta novel·la.

L'escriptor de la Vilavella imagina Adolfo Suárez internant-se en un bosc fantàstic i repassant els episodis més destacats de la seua biografia, l'acompanya en aquest particular viatge una dona que va tindre un paper molt destacat en la Transició, Carmen Díez de Rivera, *-la mujer rubia-* de qui parla el títol. Aquesta dona era molt atractiva, va ser una col·labora molt estreta del president Suárez, i en un món molt d'homes com era la política llavors, cridava extraordinàriament l'atenció fins a fer córrer al seu voltant alguns comentaris sovint mal intencionats. El cert és que al seu darrera s'amagava una història personal molt dramàtica, a punt de casar-se

va descobrir que el seu nuvi, era germanastre seu, els seu pare biològic era Ramón Serrano Súñer, jerarca del règim i cunyat de Franco. A conseqüència d'un càncer moriria sent encara molt jove.

El llibre està estructurat en diversos capítols als que se'ns introdueix amb un xicotet anunci del que se'ns va a contar a la manera

visitar Segovia on el primer era governador civil. I a poc a poc se'ns explica diversos episodis de la vida del de Cebreros i la seua habilitat per moure's entre els poderosos del moment fins arribar a la presidència del govern.

Una de les principals virtuts de *El azar de la mujer rubia* és la manera de construir retrats dels diversos personatges que han participat en la vida política espanyola els darrers quaranta anys, començat pels dos principals protagonistes, però jo destacaria sobretot els de Fraga, Jesús Gil, Rodríguez Zapatero i Mariano Rajoy.

Manuel Vicent retrata en aquesta novel·la magníficament l'evolució de la societat espanyola d'aquests quaranta anys, a més excel·leix en la descripció de les interioritats del món polític madrileny, destaca en aquest sentit la crònica de la boda de la filla de José María Aznar, una visió esperpèntica del món de la Villa y Corte, un món ple de pillets amb jaqué i vestit llarg.

Quan la narració s'aproxima als fets més recents Manuel Vicent analitza la realitat actual amb la mateixa ironia i estil esplèndid a que ens té acostumats des de fa anys en la seua columna dels diumenges del diari "El País".

El azar de la mujer rubia recrea episodis de tots coneguts, si més no d'aquells que hem anat llegint els diaris, però a partir d'aquests fets l'autor crea un molt bon artefacte literari, val la pena llegir la novel·la no només per allò que conta, sinó per a gaudir del magnífic i personal estil literari de Manuel Vicent.

dels romanços de cec. Adolfo Suárez i Carmen Díez de Rivera van assistint i comentant diversos episodis que abracen des del final del franquisme fins als mes recents episodis de la vida política espanyola. Podem veure el naixement de l'amistat d'Adolfo Suárez amb el rei Juan Carlos quan aquest encara era príncep i va

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Em permetrà que comence donant-li un consell. Sense fer-li pagar res, és clar. Veig que en aquesta publicació són allò que es diu una mica transgressors i que tenen el mal costum de referir-se al territori autonòmic que ens és propi amb l'extemporani nom de País Valencià. I País Valencià bé sabem tots que no es pot dir, que és pecat mortal i que tots aquells infidels que per la seua boca siguen capaços d'emetre aquests dos vocables (seguits, naturalment) estaran condemnats al foc etern. Com a poc. Jo veig també que això de Comunitat Valenciana resulta com a poc desagradable. Va, i ridícul també, per què no ho hem de dir? No sé qui va ser va comentar en no sé quin diari que no aconseguia imaginar-se un estadi de futbol tractant d'animar els jugadors de la Comunitat Valenciana. Com s'ho faria el personal? Perquè animar amb crits, per exemple, de Maaaa-drit, Maaaa-drit, Maaaa-drit! O fins i tot Caaa-talu-nya!, Caaa-talu-nya!, pot semblar prou normal, però només cridar Comunitat!, tat, tat, tat! Comunitat!, tat, tat, tat! Podria semblar un grup d'indignats fent un escrache davant la seu d'algun partit polític. Modestament proposo que, per a fer referència a aquesta nostra bonica Regió de l'Est Peninsular, Unió de les Terres Aspanyoles fem servir l'acrònim resultant de l'expressió anterior: REPUTA. Així, tot amb lletres majúscules, que quede ben clar qui som i què volem. És aquest, trobo, un nom sonor, que reflecteix a la perfecció la nostra personalitat valenciana i que, a més, sí, donaria molt de joc a l'hora d'animar l'equip de futbol autonòmic: REPUTA, ta, ta, ta!, REPUTA, ta, ta, ta! A que sí? A més, REPUTA rima amb corrupta i es podrien fer bonics rodolins com ara: la REPUTA és molt corrupta. Facen-me cas, senyora Garcia. Si no es volen vore embolicats amb problemes amb

la Justícia, posen-li als seus ordinadors una premissa d'aquelles segons la qual cada vegada que algú escriba País Valencià (va de retro!), automàticament aparega la paraula REPUTA.

Dit açò, anem al que anem. Llijo a la portada literalment: "Vinarós, Benicarló i Peníscola units contra els robatoris i els manters". Algunes coses al respecte. Per què primer Vinarós? Per què no han escrit el tres noms per ordre alfabètic o d'importància de les tres poblacions que seria el que caldria? S'imagina, senyora Garcia, que una revista del poble del costat (del nord en concret) posara Benicarló a la primera paraula de la portada? Jo tampoc, francament.

Quin fart de la seguretat i la coordinació dels municipals! Li contaré una anècdota. Un autèntic cazo verídico que deia el conegut humorista andalús Paco Gandia. L'estiu passat no sé com ni per quin motiu estava jo prenent el sol a la platja de la Caracola. De sobte vaig vore com quatre xicots d'aqueixos que venen polseretes, collarets, cd pirates i figuretes d'elefants de fusta corrien coma bojos de cara a Benicarló. Eren perseguits, també com a bojos, per dos municipals peníscolans. Quan els

pobres "manters" van travessar la Ratlla del Terme, van deixar de córrer i, abans d'arribar-hi, també es van detindre els municipals. Osticana, com a les pel·lícules americanes, vaig pensar jo. Ara es comprén que algú hi ha posat una mica de seny i ens podrem estalviar escenes tan surrealistes com la descrita.

Segueixo amb la portada. S'hi veu una senyora rossa amb poquíssima roba amb una careta que li tapa els ulls. Hom podria pensar que es tracta d'una dominàtrix d'aqueixes que anuncien alguns diaris catòlics a les pàgines de "relax"; però jo sé que li han tapat els ulls amb aqueixa mena d'antifaç per simbolitzar que la senyora en qüestió és una lladrona. Se'n recorda que als tebeos també sortien sempre els "cacos" amb els ulls tapats?, doncs igual. La senyora rossa va despullada de cintura en amunt i es tapa els pit amb sengles melonets de moro (potser siguen melonetes, que no ho acabo d'entendre això); xist fàcil i groller: amb els melons que ha robat la lladrona al camp es tapa els seus melons, que tampoc deuen ser res de l'altre món atés que la mida de la fruita (és una fruita el meló?) seria l'apropiada per fer un d'aquells fanalets que porten els xiquets a festes d'agost mentre canten el sereno tiene un perro que se llama Capitán. L'única vestimenta que se li endevina a la dona rossa dels melonets (o melonetes) és només la part inferior d'un poc decent biquini, és a dir, hom pot interpretar que la dona està amanida per anar-se'n a la pillar el bany. Conclusió: la senyora rossa és una lladrona del camp i de la platja. Què diu el peu de foto? Doncs una incommensurable descripció de la instantània: "Tots els cossos units, del camp a la platja". Sensacional. Els cossos són els de les forces de seguretat i cos és també el de la senyora rossa que roba al camp i a la platja!

Em penso que he superat el meu rècord de deslligues per paraula...

El Club Mabel Benicarló aconsegueix ple en Campionat Autonòmic

text i foto VICENT FERRER

Dissabte passat 25 es va celebrar al Poliesportiu Municipal de Benidorm, el Campionat Autonòmic Individual Absolut de Gimnàstica Rítmica, en el qual van competir 12 gimnastes del Club Mabel de Benicarló. I de nou les benicarlandas van arrasar al sumar 12 podis i classificar-se totes per als pròxims Campionats d'Espanya, que se celebrarà a Valladolid, del 20 al 25 de juny.

Els resultats al final van ser els següents: la benjamí Patrícia Saura va aconseguir or. Per equips amb l'aleví Mabel 1, Maria Añó, va ser primera en la general i sumà dues medalles d'or i altra de plata en aparells; Leire Rovira, bronze en aparells, a més d'altra medalla d'or en la general per equips juntament amb Maria.

Amb l'aleví Mabel 2, Alba Ciurans segona classificada en la general, dues medalles de plata i una de bronze en aparells; Noa Ros medalla d'or en un aparell, i Helena Andrei juntament amb les seues dues companyes, segones per equips. En l'infantil Mabel 1, Lía Rovira va ser tercera en la general i medalla d'or per equips; Marta Gimeno medalla de plata i medalla de bronze en aparells, i or per equips.

En l'infantil Mabel 2, Sara González va acabar segona en

la general i a més medalla d'or i de plata en aparells i segona per equips juntament amb Laura Hernández i Paula Bou. En la categoria júnior Claudia Mata acabà tercera en la general per equips. A partir d'ara les gimnastes seguiran entrenant fort en les instal·lacions del Club Mabel Benicarló per a preparar el Campionat Nacional, sota l'atenta mirada de Manolita Belda, una de les tècniques més premiada d'Espanya.

ACTUACIÓ DESTACADA DE LES GERMANES BARRACHINA AL III TROFEU AQUÀTIC DE CASTELLÓ

text i fotos CNB

Els passats 25-26 de Maig a la piscina de la Salera de Castelló, va tindre lloc el 3º trofeu aquàtic en piscina olímpica i amb marcador electrònic. Aquest trofeu va reunir una amplíssima participació de nedadors de molt clubs de l'estat espanyol. Participaren un total de 411 nedadors de les categories aleví, infantil, júnior i absoluta que representaven a 26 clubs de tota Espanya.

L'equip del club Natació Benicarló, dirigit per Miryam Martínez i per Lucía Vicente, va portar un equip molt jove de 17 nedadors, amb presència de molts alevins i infantils:

Albert Astor, Irene Sorando, Nerea Sorando, Gisele Mateu, Carla Fresquet, Vanessa Bel, Cristina García, Clàudia Barrachina, Ester Segura, Gemma Rillo, David Curto, Marc Veà, Pau Ebrí, Júlia Barrachina, Gemma Labèrnia, Maria García i Marina Segura.

Les triomfadores de la representació benicarlanda foren les germanes Clàudia i Júlia Barrachina.

Clàudia Barrachina, tot i ser encara de categoria infantil (13 anys), va aconseguir l'única medalla per a l'equip del Club Natació Benicarló, un bronze als 400 estils.

Per la seua part, la seua germana menuda, Júlia Barrachina, de edat aleví (11 anys) va donar una gran alegria quan va aconseguir la seua segona mínima nacional de la temporada, en aquest cas a la prova dels 200 esquena.

En conjunt, els nedadors del club natació Benicarló tingueren una actuació molt meritòria, sobre tot, tenint present que eren un equip amb molts components de les categories aleví i infantil i que el trofeu tenia una única classificació global, sense separació per edats. En alguns casos, quedaren molt propers a les mínimes nacionals de les seues categories (Marc Veà, Gemma Rillo, Gemma Labèrnia).

PRÒXIMA COMPETICIÓ: 8-9 de juny 2013, fase provincial dels JOCS ESPORTIUS de la Comunitat Valenciana. Piscina Provincial de Castelló.

Final de la Lliga d'hivern per parelles al Pàdel Indoor Benicarló

text i foto VICENT FERRER

Ja ha acabat la Lliga d'Hivern en Pàdel Indoor Benicarló. En aquest cas els guanyadors, en les diferents categories, han estat les parelles compostes per Santi Castell i David Roca en

el grup A; Paco Herrera i Abel Serret en el grup B; Carlos Rico i José Rico en el grup C; Xavi Besalduch i Francesc Bretó en el grup D; i finalment en el grup I Luisma Barril i Juan Guasch. L'organització va premiar als guanyadors amb una samarreta del club, un trofeu acreditatiu i un abonament de partides gratis per a cadascun.

NOU IMPULS A L'ESTACIÓ NÀUTICA

text i foto REDACCIÓ

Impulsar el nord de Castelló com destinació nàutica és l'objectiu que s'ha marcat l'Estació Nàutica Benicarló-Peníscola per a aquest estiu. L'ens ha organitzat diverses propostes formatives dirigides principalment als més joves per a incentivar l'esport nàutic des d'edats primerenques. L'Estació Nàutica Benicarló Peníscola pretén anar més enllà de l'oferta de sol i platja i oferir un valor afegit al litoral nord de Castelló, per aquest motiu ha previst una àmplia agenda de cursos i activitats encaminats a promocionar aquesta àrea com destinació nàutica. Amb aquesta programació se vol també donar a conèixer les possibilitats i oferta nàutica que brinda aquesta àrea no només entre els estiuvejants sinó també entre els veïns de la zona. Per a això s'han establert preus econòmics que van des dels 30 euros per un dia en el

mar, fins als 105 euros per un curs setmanal. El públic infantil-juvenil serà un dels que més es podrà beneficiar de l'agenda d'aquest estiu.

Entre els mesos de juliol i agost s'oferiran cursos setmanals d'escola de vela de 20 hores a través dels quals es donaran a conèixer als participants els esports nàutics des d'un punt de vista recreatiu i formatiu. A més, se'ls lliurarà al final de l'activitat el passaport de la Federació de Vela de la Comunitat Valenciana (VELAPAS), acreditant l'activitat i els coneixements adquirits. Així mateix, tots els dissabtes inclosos els del mes de setembre podran prendre part en activitats d'un només dia de vela lleugera, així com bautismos de vela, bautismos de bussege i bautismos de pàdel surf. Finalment, l'Estació Nàutica també ha previst aquestes mateixes activitats dirigides al públic adult.

TEMPS D'EXÀMENS

text VICENT T. PERIS

No sé per on ni com començar. Estic molt nerviós i no trobo les tecles a la màquina d'escriure. Lo meu xiquet m'ha dit que no té temps per a res, que està molt ocupat amb els estudis i que me n'encarregue jo de fer la crònica. Jo li he dit al meu fill del meu cor que d'acord, però que jo no sé fer anar les computadores, i que la meua eina d'escriure és una Olivetti de quan vaig aprendre a escriure a màquina i que guardo amb gran amor i respecte. Respecte, si, perquè el respecte és la base de la felicitat i la convivència familiar, i nosaltres som una família exemplar. Mireu si som exemplars que la Margot ha tingut el detall d'oferir-se a passar els meus fulls mecanografiats a un format més modern i àgil per tal que la col·laboració del meu fill arribe amb puntualitat al seu destí. Mentre jo colpejo amb fermesa les tecles de la màquina d'escriure, ella s'està pintant les ungles amb el potet del típlex, i ara mateix m'està dient que li agrada molt el to de blanc que deixa, però el que més li està agradant és l'olor que emana del recipient. Però què està fent? Ha agafat un roll de cinta d'embalar i ara es posa el pot de típlex a la barbata mentre amb la cinta l'està subjectant... a vore a vore... Vaja! S'ha enganxat el potet a la barbata amb la cinta de tal manera que el forat de sortida li queda justament baix dels forats del nas. Està respirant molt intensament, amb els ulls mig cots. "Siga escribiendo, siga" -em diu ella. Així ho faig. Aquesta xicota, futura nora, cada dia em sorprèn més.

Lo xiquet de la casa m'ha dit que he d'escriure d'una assemblea que va tindre lloc la setmana passada, que m'espavile i que busque informació que la idea de tot plegat va ser meua. "Tinc més de set exàmens i he d'estudiar". Pobret! Jo, fent vida de feliç jubilat i ell, sang de la meua sang, estudiant per a arribar a ser un home de profit el dia de demà. Per això jo l'he d'ajudar. Estudia molt, aquest xiquet. Però les

assignatures són molt difícils i els mestres encara més exigents. Ara voldria veure'l per un forat, amb el termos de cafè ben ple i bolcat damunt dels llibres. No vull pensar les hores que es deu haver passat damunt dels llibres tots aquests anys, plens de sacrificis i privacions, dedicat a l'estudi i la seua formació. Per cert, no cal dir que el cafè li'l compra sa mare i és d'una coneguda marca local, l'eslògan de la qual és "xe, què cafè", frase sorgida de l'enginy del meu admirat Palanques. Però com que no vull fer publicitat perquè no me la paga ningú, ho deixaré ací.

Com em va dir Vicent Tadeu, dijous passat va haver un acte públic a la seu del club que es troba al carrer Pizarro, gran prohóm de l'Espanya Imperial (Pizarro, no el meu fill). Jo no m'atreveixo a qualificar l'acte. Ara mateix podríem dir que va ser una barreja de roda de premsa, assemblea, reunió o fins i tot una mena de reflexió en veu alta per part de president, que es lo fill gran de Batiste Sorlí, expresident del club en altres èpoques. Jo vaig entendre que s'ho deixaven i que s'obria un període de no sé quants dies per si algú volia presentar una candidatura a president. Pel que vaig deduir, el massatgista, que exhibia un ventre prominent i desafiant, també es trobava dins del sac dels dimissionaris, junt amb el president i la totalitat de la junta directiva. Per a no fer-me pesat, el rerefons de tot és econòmic. El president va dir que l'havien cridat de l'ajuntament per a passar-li comptes, que per què no havia ingressat al banc els diners de la subvenció per a rebaixar el deute històric de club, tal i com s'havia acordat a començament de la temporada. Se comprèn que això va ser la gota que va fer vessar el got. Però qui més va rebre va ser aquest xiquet que fa d'alcalde. Al fill de Lino -que en glòria siga- li'n van ploure per tots els costats i el president es deguera quedar ben descansat. El meu instint em diu que aquesta postura una mica agressiva i contundent no va caure gens be a la nostra casa gran, i que potser les coses no acaben com algú es pensava. Una espècie d'efecte

bumerang. També he esbrinat que l'operació per la qual un conegut membre de la comunitat madridista -que no madrilenya- local hauria d'haver assolit el màxim càrrec del futbol local, s'ha desfet com un carròs de sucre. Ara toca esperar esdeveniments i ... Margot! ....Margot! No sé què li passa a aquesta xiqueta que no pot parar. Ara s'ha pintat les celles amb el típlex mentre segueix ensumant el potet. La mare del xiquet ja fa estona que se n'ha anat a dormir. Està molt cansada, ella. Mentrestant la Margot i jo passarem aquesta fulla per la computadora. La nit és llarga, la nit.

EL CANT A LES COMARQUES OMPLE DE MÚSICA EL MAGATZEM DE LA MAR

text i foto VICENT FERRER JULIA

Des de fa ja 24 anys, cada primavera la Coral Polifònica Benicarlanda celebra l'Aplec Cant a les Comarques, una trobada musical on s'apleguen cors de diverses poblacions de la província i de terres veïnes. En aquesta edició, les corals convidades han estat el Cor Verge Font de la Salut de Traiguera i la Coral Polifònica Serra d'Espadà de la Vall d'Uixó.

El Magatzem de la Mar es va omplir de públic per gaudir d'aquest tradicional concert on cada agrupació va oferir diferents peces del seu repertori. El cor de Traiguera, amb Luis Miguel Rubiera Esteve al davant, va interpretar "Esta Tierra", "Bluee Moon", "Nabucco" i "Begin the Beguine". En segon lloc, dirigits per Josep Escrich Arnau, els de la Plana Baixa van oferir un repertori al voltant de l'amor on van destacar les obres "Deep Peace" o "Te quiero". La tercera agrupació en cantar va ser la Coral Polifònica Benicarlanda, que va estrenar les peces "Desde alta mar", "La porta de la natura" i "El canó de Palamós", a més d'interpretar "El grillo", "Se'n va anar" i "Hear my prayer" amb l'acompanyament magistral al piano de Lissy López Prats. Per últim, totes tres agrupacions, sota la batuta del director de la Coral Polifònica Benicarlanda, David Rubiera Esteve, van interpretar l'obra de Matilde Salvador "Galania".

Per posar punt i final al concert, les tres corals van rebre de la mà de la dama de la coral, Sara Querol, una rèplica del kylix benicarlando i van acabar la jornada amb un refrigeri de germanor al local d'assajos de la coral benicarlanda.

Vicent Ferrer i Julià